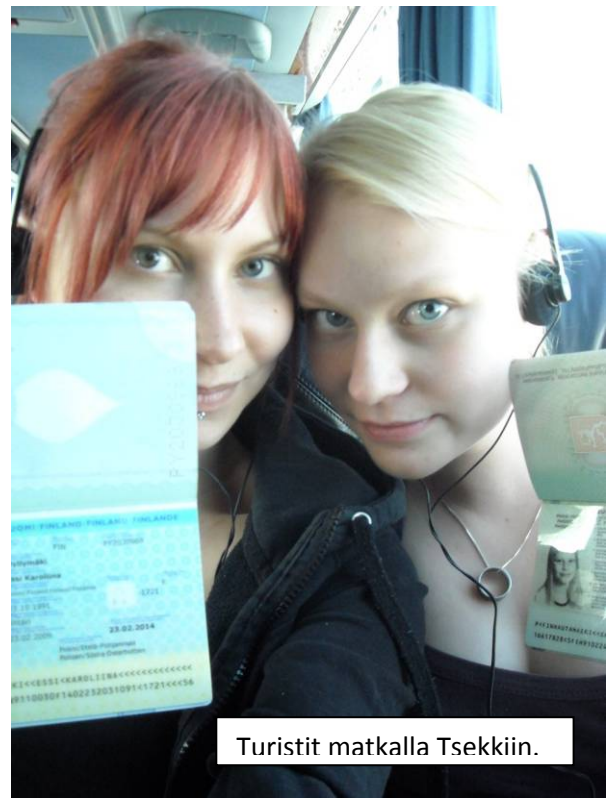

Työssäoppimisjakso Tsekissä

Saavuimme Prahaan perjantai-iltana väsyneenä mutta erittäin innoissamme. Taksi odotti meitä lentokentällä, josta matka jatkui rautatieasemalle. Junamatka Prahasta Brnoon tuntui pitkältä. Onneksemme samaan vaunuun osui muitakin reissaajia, jotka infosivat meitä elämästä Tsekissä. Brnoon päästessämme kello löi jo puoltayötä. Meistä vastassa oli yhteyshenkilömme Hana, joka vei meidät hotellille. Samalla sovittiin alustavasti tulevien päivien ohjelmasta.

Alkuviikosta tutustuimme kaupunkiin, opettelimme liikkumaan julkisilla kulkuneuvoilla, hankimme bussikortit ja lähdimme tutustumaan tuleviin työpaikkoihimme. Emma työskenteli englanninkielisessä päiväkodissa ja Essi katolisen kirkon alaisuudessa toimivassa vapaa-ajan keskuksessa. Molemmat työpaikat vaikuttivat avoimilta ja kotoisilta ja meidät otettiin hyvin vastaan.

Turistit matkalla Tsekkiin.

Näkymää kaupungista.

Toisella viikolla aloitimme työt. Emmen toimenkuvaan kuului englanninkielen opetuksen avustaminen ja arkirutiineiden sujumisesta huolehtiminen. Aluksi oli hankalaa, koska lapset eivät meinanneet uskoa että Emma ei osaa puhua tsekkiä. Nopeasti asiat lähtivät kuitenkin sujumaan ja lapset rohkaistuivat puhumaan englantia. Emma nautti ajastaan päiväkodilla kovasti.

Essi sai osallistua tasapuolisesti kaikkiin keskuksen aktiviteetteihin, kuten valokuvaus- ja kuvataidekerhoon, muskaritoimintaan, äitien klubiin ja englanninkielen opetuksessa avustamiseen. Myös Suomen kulttuuria tuotiin esiin perinneleikkien muodossa ja ne herättivät suurta suosiota lasten keskuudessa. Pääasiallinen työ tapahtui kuitenkin nuorisokahvilassa, joka on tarkoitettu 10–26-vuotiaille.

Meille molemmille järjestettiin tsekinkielen tunteja, joilla opettelimme kaikkein tärkeimpiä lauseita ja sanoja. Kieli on vaikea, mutta tunneilla oli hauskaa ja sekä nuoret että työntekijät ilahtuivat paljon kuullessaan meidän puhuvan edes vähän tsekkiä.

Yhteyshenkilömme värväsi meidät useaan otteeseen koululleen pitämään esittelyitä Opistosta, koulutuksestamme ja yleisesti Suomesta. Pidimme esittelyn myös keskuksella ja yliopisto-opiskelijoiden kokoontumisessa. Ihmisiä kiinnosti kovasti nähdä valokuvia elämästämme ja saimme oikaista monia virheellisiäkin tietoja Suomesta. Yleinen kuva oli, että Suomessa on aina kylmä eikä lainkaan valoa talvisin. Näiden

kohtien selvittyä moni ilmoitti lähtevänsä mukaamme kun palaamme takaisin kotiin.

Olimme hyvin onnekaassa asemassa, sillä meille tarjoutui myös mahdollisuus lähteä viettämään viikonloppua sekä Itävallan puolelle Wieneriin että Slovakian puolelle Bratislavaan, joihin kumpaankin on vain parin tunnin ajomatka Brnosta. Molemmat kaupungit ovat oikein kauniita ja viihtyisiä.

Reissun aikana tutustuimme moniin hienoihin ihmisiin, saimme uusia ystäviä ja kokemuksia ja paljon lisää itsevarmuutta ja kielitaitoa. Haaveilemme jo nyt, että pääsisimme joskus tulevaisuudessa käymään Brnossa uudelleen ja olemme erittäin iloisia siitä, että Opisto tarjosi meille mahdollisuuden lähteä työssäoppimaan ulkomaille. Kiitos!

Essi Myllymäki & Emma Hautamäki, Nuva 3